

Kære Udvalgssekretær for Retsudvalget

Tak for din mail.

Vi kan se ud af dit skrevne, at det ikke kan være Kulturudvalget, men netop er Retsudvalget, vi kan diskutere vort emne med, nemlig, de konsekvenser vi har været udsat for, i og med at der ikke eksisterer en form for straksdomstol idag.

Derfor vil vi på den baggrund bede om foretræde for Retsudvalget, og understreger, at vi har forstået, at det er domstolssystemet, vi ønsker at diskutere med Retsudvalget.

Vi husker også fra vort foretræde for Kulturudvalget, at netop domstolssystemet IKKE kan diskuteres med Kulturudvalget.

Vi er helt opmærksom på opdelingen mellem de 2 nævnte udvalg.

De hjerteligste hilsener

På vegne af DG-Tv's medlemmer

Jørgen Klinke & Torben Ørskov

BREV TIL STATSMINISTEREN

Kære Statsminister Helle Thorning Schmidt!

21. Januar 2014

Under samrådet i Retsudvalget den 17. januar 2014, definerede du din rolle, for såvidt angår at føre tilsyn med dine ministre, og præciserede her hvornår din tilsynspligt indtræder.

Flere gange under samrådet gentog du, at **"hvis det kommer mig eller Statsministeriet for øre, at nogens ret bliver krænket af et ministerium, så træder min tilsynspligt i kraft overfor den pågældende minister"**. Klar tale og ikke til at misforstå – og tak for det!

Men, et er som bekendt teori, og noget helt andet praksis – hvilket desværre også gør sig gældende, når man bevæger sig fra Retsudvalgets mødelokale og ud i den virkelige verden!

Her kniber det tilsyneladende gevaldigt for dig og dit ministerium at transformere den af dig oplyste tilsynspligt til aktiv handling!

Som bevis herpå, tillader jeg mig at tage en konkret sag, du er blevet gjort bekendt med, som viser hvordan du i praksis behandler en underretning om, at der foregår og er foregået noget i et af dine ministerier - i dette tilfælde Kulturministeriet - som af de involverede borgere opleves som en alvorlig krænkelse af deres ret! Et forhold, som iflg. dig selv udløser den af dig udtalte tilsynspligt!

Dit skriftlige svar på underretningen om denne helt konkrete sag var :

(citater) **”at hverken Statsministeren eller Statsministeriet har mulighed for, at gå ind i den konkrete sag, som hører under Kulturministeriets ansvarsområde”**(citater slut)!

Jamen, hvis du ikke har mulighed for at gå ind i en konkret sag, som du her skriver - fordi den hører under Kulturministeriets ansvarsområde, så kan du jo aldrig nogensinde gå ind i en sag, hvor nogens ret er blevet krænket af et af dine egne ministerier? En sådan krænkelse fra et ministeriums side, vil jo altid høre under det pågældende ministeriums ansvarsområde! Ikke sandt?

Altså sender du, på trods af den tilsynspligt du selv har erklæret over for Retsudvalget - en velbegrunnet underretning til dig og dit Statsministerium om, at der er noget helt galt i Kulturministeriet – direkte tilbage til Kulturministeriet (krænkeren) – UDEN - at foretage dig nogetsomhelst! End ikke i det mindste at undersøge sagen, når et af dine ministerier/ministre har foretaget sig noget som, om ordet tilsynspligt for dit vedkommende overhovedet giver nogen mening – ja, så må det være i sådan et tilfælde!

Med andre ord, så klinger det, du påstod under høringen, hult, når man sammenholder det med hvordan du varetager din tilsynspligt i praksis!

Og det er ikke alene ærgerligt, men også både synd og skam - ikke kun for dig og dit parti, men måske mest af alt, for den troværdighed og tillid, man som borger med rette kan forvente gør sig gældende for landets højeste embede.

Alle kan begå fejl, og som det klart fremgår, er statsministre ingen undtagelse! Men en fejl bliver først rigtig alvorlig, om man ikke korrigerer den. Vi skal derfor opfordre dig til omgående at bringe orden i uordenen og få bragt fornuft ind i sagen.

KORT OM DEN KONKRETE SAG:

Den 30. maj, den 4. juni, 5. juni og ikke mindst den 6. juni 2013, overdrog DG-TV sin sag i Statsministerens hænder. Der var tale om en sag, hvor Kulturministeren ikke ville sørge for, at ministeriets egne love, regler og bestemmelser blev overholdt.

Forløbet med Kulturministeriet havde da varet i over 1 år, hvorfor DG-TV, som den konkrete sag vedrører, mente det var på tide, at få Statsministeren til at træde i karakter i forhold til, hvad der foregik i et af hendes ministerier – i dette tilfælde Kulturministeriet - med Kulturministeren som øverst ansvarlige.

Men, som anført, ville Statsministeren intet foretage sig, selv om afgørende detaljer om svigt blev overbragt Statsministeren i 4 lange forklarende mails, med fakta om sagen og med underbyggende beviser. Endvidere blev vedhæftet den aktindsigt, som DG-TV kun med største møje og besvær havde fået udleveret fra Kulturministeriet.

Aktindsigten afslørede en række stærkt angribelige forhold i Kulturministeriet, herunder at der foregik noget som bedst af alt kun kan beskrives som forræderi, hvor man af højt placerede personer i Kulturministeriet oplevede, at disse handlede direkte imod de regler, love og bestemmelser som gjaldt for deres embedsområde.

En så alvorlig påstand kan naturligvis ikke fremsættes uden dokumentation, og den følger her:

Departementschef i Kulturministeriet

Karoline Prien Kjeldsen, anfører i sin skrivelse af 2. juni 2013 til DG-TV, her i uddrag (citater):

1/ "Jeg skal for god ordens skyld understrege, at hverken ministeren eller ministeriet kan intervenere i Radio & TV Nævnets afgørelser".

Rigtigt, men Kulturministeriet stiller personale til rådighed for nævnet til forberedelse og fremlæggelse af sagerne for nævnet, og hvad dette personale foretager sig i den anledning og fremlægger for nævnet, sker fuldt og helt på Kulturministerens ansvar.

2/ "Jeg kan forstå, at en meget væsentlig årsag til den beklagelige situation er de interne uenigheder i foreningen DG-TV om, hvem der tegner foreningen. **Jeg kan bekræfte, at Radio & TV Nævnet ikke har juridisk mulighed for at tage stilling til sådanne spørgsmål.** Det er noget I selv skal afklare i foreningen"!

Den ministerielle embedsmand (cand.jur. og tidligere dommerfuldmægtig), som var stillet til rådighed for Radio & TV Nævnet af ministeren, vejledte direkte modparten om, hvordan han kunne lukke DG-TV. Modparten fulgte rådet, og skrev som anbefalet, hvorefter embedsmanden meddelte nævnet, at den "tegningsberettigede" ønskede DG-TV lukket – hvilket ønske straks blev imødekommet af nævnet! Altså stik imod hvad departementschef Karoline Prien Kjeldsen skriver, tager Radio & TV Nævnet alligevel direkte stilling til, hvem der tegner DG-TV! Om det ikke er at tage stilling til tegningsretten, når nævnet efterkommer den ene parts ønske om noget så væsentligt, som at lukke DG-TV – hvad er det så?

3/ "Jeg kan se, at nævnet har givet foreningen mulighed for at rette op på forholdene".

En mulighed som DG-TV i praksis blev franarret. Det drejer sig om, at ved et tilsyn, som havde stået på i mere end 1 år, havde Kulturministeriet konstateret nogle mangler i DG-TV's programmer. Dog ikke værre, end at programvirksomheden kunne fortsætte, dersom DG-TV over for nævnet bekræftede, at stationen ville rette op på forholdene. Dette blev skriftligt bekræftet over for nævnet af det fungerende DG-TV, men ikke realitetsbehandlet på nævnsmødet – af den simple grund, at nævnet her gav meddelelsen fra modparten om, at han ønskede stationerne lukket, førsteprioritet! Dette på trods af, at det iflg. Kulturministeriets departementschef strider direkte imod Radio & TV Nævnets beføjelser!!!! Meget værre kan det vist næppe blive.

Det bør nok på dette sted bemærkes, at det fungerende DG-TV forinden var kommet til kendskab om, at omtalte embedsmand havde foretaget sig nogle dybt kritisable dispositioner i forhold til DG-TV – hvorfor det formentlig ville passe ham ganske udmærket, om DG-TV afgik ved døden – så hvad der var foregået omkring hans embedsførelse i sagen, blev lagt i graven sammen med DG-TV.

Kan det virkelig være rigtigt, at Kulturministeriets embedsmænd agerer direkte imod, hvad deres egen Departementschef påstår er gældende lov og ret? Enten har Departementschefen ret, eller også hendes embedsmænd. Indtil det modsatte er bevist, tillader DG-TV sig at tro på, at det er Departementschefen der

har ret. Dette bør i givet fald medføre omgående korrektioner, hvad angår de trufne beslutninger i DG-TV sagen.

NB: De papirer, som Kulturministeriet selv ligger inde med, og som ministeriet selv lagde til grund for tildeling af såvel programtilladelser som driftstilskud, nævner overhovedet ikke navnet på det menneske, som ministeriet altså efterfølgende hjælper med at foretage en lukning af DG-TV, hvilket emne heller ALDRIG har været på Radio & TV Nævnets dagsorden. Har man så stadig ikke på den mest bagvendte måde taget stilling til ledelsesretten ?

For behandling af sager omkring modtagere af tilskud fra Kulturministeriet, gælder bestemte regler. Disse regler har til formål, at ministeriet ALDRIG kan blive blandet ind i tvister om tegningsretten (lov nr. 1531). Alligevel har man gjort det stik modsatte, på trods af, at der ikke findes et eneste stykke papir med modpartens navn, i de papirer Kulturministeriet selv har lagt til grund for både tildeling af programtilladelser og tilskud. Den tegningsberettigede i Kulturministeriets egne papirer måtte af indlysende grunde nødvendigvis være benævnt med navn. Men det navn der står nævnt, og har underskrevet som tegningsberettiget, er bare en helt anden end modparten, som pågældende embedsmand i Kulturministeriet, bistod med at lukke DG-TV. Endnu et bevis på, at ministeriets embedsmænd føler sig hævet over de regler og bestemmelser som gælder for varetagelse af deres embede.

For at fremme forståelsen af sagen, kan i øvrigt bemærkes, at modparten aldrig har produceret 1 eneste sekunds TV, og aldrig har betalt 1 eneste krone til driften. Omvendt er DG-TV's medlemmer blevet grusomt krænket af Kulturministeriet og fra starten været tvunget til at fungere som Kulturministerens kassekredit, og gør det stadig den dag i dag flere år efter! Og var tvunget til at fortsætte deres indskud, som var en absolut nødvendighed, for hvis programvirksomheden stoppede, måtte indskyderne se alle deres penge forsvinde op i den blå luft, og DG-TV lukket !

Kan det undre, at medlemmerne af DG-TV har følt sig krænket, eller rettere følt sig udsat for ren tortur ?

Takket være den højst kritisable embedsførelse der er foregået i Kulturministeriet, er den sørgelige status for DG-TV's medlemmer, intet mindre end økonomisk ruin. Disse idealister havde en helt forståelig tillid til, at enten Kulturministeren eller Statsministeren greb ind – men det skete som sagt aldrig. Hvor stiller det retsstaten i praksis. Øverst eller nederst på listen ?

Denne sag beviser, at det kan koste nærmest alt, at have tillid til den danske retsstat.

Men ingen ønsker eller tør tilsyneladende gribe ind – end ikke, selv om overtrædelserne og uretfærdighederne omkring, hvad der er foregået nærmest skrider til himlen om, at en person med agt og magt intervenserer i sagen!

En sådan person er åbenbart ikke Statsministeren!

Hvad sagen har betydet for dem som har udført arbejde for og med DG-TV psykisk og fysisk, og hvor økonomisk ruin er en sørgelig kendsgerning for de pågældende, som har måttet stille både hus og hjem på højkant, bare fordi embedsmænd i Kulturministeriet og Radio & TV Nævnet definerer helt egne regler og

beføjelser – stik imod hvad både Kulturministeren og Kulturministeriets departementschef giver udtryk for, er et kapitel for sig, som det gør for ondt, at komme nærmere ind på her.

Det virker som om systemet har låst sig om sig selv og ingen vil indrømme, at de har begået fejl – selv om disse fejl er åbenbare og kun kræver at man kradser en lille smule i Kulturministeriets polerede overflade for at afsløre dem. Ja, selv Statsministeren har slået knuder på sig selv og er endog gået direkte imod den tilsynspligt, som hun selv har bekræftet eksistensen af over for Retsudvalget.

Det groteske i Kulturministeriets samlede ageren i sagen er nærmest grænseløs, og strækker sig lige fra at spærre for foreningernes bevilgede penge efter anmodning fra en modparts advokat (14 sider lang advokatadfærdsklage ligger til behandling mod vedkommende i Advokatnævnet) – til, under trusler fra omtalte embedsmand om diverse repressalier - at forlange regnskab for anvendelsen af de bevilgede, men aldrig modtagne penge - som befinder sig et eller andet sted i Kulturministeriet. Ja, end også nødvendige og væsentlige oplysninger for at kunne aflægge regnskab, har man hindret DG-TV i at få adgang til. Hvordan i alverden det skulle være muligt at aflægge et bare nogenlunde fornuftigt regnskab under sådanne betingelser, ja – dette ville embedsmanden ikke tage stilling til – han skulle bare have regnskabet, og det skulle være nu og det skulle være rigtigt!

Til slut kan det nævnes, at det omtalte tilsyn med programvirksomheden igennem hele forløbet, var et tilsyn gennemført på den meget besynderlige baggrund, at de bevilgede penge, som skulle muliggøre at DG-TV kunne leve op til kravene, i hele perioden forblev teoretisk og aldrig blev udbetalt. Da tilsynet blev indledt primo 2012, mod denne nye TV-Station, gjorde DG-TV samtidig opmærksom på, at dersom der var noget at udsætte på programvirksomheden, ville man meget gerne høre om det, så tingene straks kunne blive bragt i orden. Dette svarede Kulturministeriet først på efter 1 år. Havde ministeriet straks gjort som den helt nye TV-Station bad om, var fejlene omgået blevet rettet! Det forundrende er, at dette aldrig skete.

Og når DG-TV efterfølgende er blevet bebrejdet mangler i sin programvirksomhed, forekommer dette tydeligvis at være afstedkommet af Kulturministeriets egne handlinger.

Det ligner mest af alt en fælde !

Og en sådan embedsmand sætter man til at forberede og fremlægge sager for Radio & TV-Nævnet om liv eller død for DG-TV. At resultatet er blevet som det er – kan næppe undre!

Hvad der her er beskrevet er imidlertid kun "toppen af isbjerget"! Om nogen skulle ønske at spørge nærmere ind til, hvad der er foregået, stiller jeg mig meget gerne til rådighed med oplysninger, kopier af skrivelser m.m.!

Med venlig hilsen
p.v.a.
DG-TV's medlemmer
Torben Ørskov
50545847

Der er vedhæftet omtalte 4 breve til Statsministeren, samt Statsministerens svar